

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
នាយកដ្ឋានព្យាបាលកសិកម្ម នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម

ដំណាំច្រូមច

រឿងចំណេះដឹង: នាយកដ្ឋានព្យាបាលកសិកម្ម សហការជាមួយ
នាយកដ្ឋានដំណាំឧស្សាហកម្ម នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម
ឧបត្ថម្ភការណ៍នេះពុំមែនជាយល់: ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
ឆ្នាំ២០១៧

អាសយដ្ឋាន : ផ្ទះលេខ២០០ មហាវិថីព្រះ
 នរោត្តម សង្កាត់ទន្លេបាសាក់
 ខណ្ឌចម្ការមន រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទលេខ : ០២៣ ២១៥ ៨១៩
 ០១២ ៥៩ ៤៦ ៧៨

ទូរសារលេខ : ០២៣ ២១ ០៩ ៤៨

Facebook : នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
 Department of Agricultural Extension

គេហទំព័រ : <http://www.maff.gov.kh>

សៀវភៅ

ស្តីពី

ដំណាំប្រេង

រៀបចំដោយ

នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម សហការជាមួយ
នាយកដ្ឋានដំណាំឧស្សាហកម្ម នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន ២០០០ ច្បាប់

ឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ពដោយ: ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

រក្សាសិទ្ធិដោយ: នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

**សមាសភាពចូលរួមចំណែកផលិតស្បៀងនៅ
ស្តីពីដំណាំម្រេច**

I. ទីប្រឹក្សាផ្តល់យោបល់:

១. បណ្ឌិត	ហ៊ាន វណ្ណមាន	អគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម
២. បណ្ឌិត	ម៉ៅ មីនា	នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
៣. លោក	ខាន់ សំបាន	នាយកដ្ឋានដំណាំឧស្សាហកម្ម
៤. លោក	ម៉ែន វុទ្ធី	នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
៥. លោក	គឹម ជារ៉ា	នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

II. អ្នកអប់រំផ្សេងៗ:

១. លោក	ផាន ឌុប	នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

III. អ្នកស្រាវជ្រាវ:

១. លោក	ខាន់ សំបាន	នាយកដ្ឋានដំណាំឧស្សាហកម្ម
២. លោក	យិន ច័ន្ទសុធី	នាយកដ្ឋានដំណាំឧស្សាហកម្ម

IV. ក្រុមការងារគ្រួសារពិសិស្ស និងកែសម្រួល:

១. លោក	ខាន់ សំបាន	នាយកដ្ឋានដំណាំឧស្សាហកម្ម
២. លោក	យិន ច័ន្ទសុធី	នាយកដ្ឋានដំណាំឧស្សាហកម្ម
៣. លោក	ហុន ធី	នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
៤. លោក	ឈុន សុភ័ក្ត្រ	នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

មាតិកា

ទំព័រ

១. សេចក្តីផ្តើម.....	០១
២. ស្ថានភាពទូទៅនៃដំណាំម្រេច.....	០១
២.១ ស្ថានភាពដំណាំម្រេចនៅលើពិភពលោក	០១
២.២ ស្ថានភាពដំណាំម្រេចនៅប្រទេសកម្ពុជា.....	០២
២.៣ សារៈប្រយោជន៍នៃដំណាំម្រេច.....	០៧
២.៤ ពូជដំណាំម្រេចនៅកម្ពុជា	០៨
៣. បរិស្ថានវិទ្យា.....	០៩
៤. លក្ខណៈរូបសាស្ត្រនៃដំណាំម្រេច.....	១១
៤.១ ស្លឹក ៖.....	១១
៤.២ ផ្កា ៖.....	១១
៤.៣ ផ្លែ ៖.....	១១
៥.បច្ចេកទេសដាំដុះ.....	១២
៥.១ ការជ្រើសរើសពូជ.....	១២
៥.២ វិធីសាស្ត្របណ្តុះកូនម្រេច.....	១២
៥.៣ វិធីសាស្ត្រដាំដុះ.....	១៥
៥.៤ របៀបថែទាំ.....	១៨
៦. ការដាំឱ្យឡើងជន្លង់រស់.....	២១
៧. ការប្រមូលផលម្រេច.....	២២
៨. សត្វល្អិត និងជំងឺ.....	២៤
៩. បច្ចេកវិទ្យា.....	២៦

១. សេចក្តីផ្តើម

ដំណាំម្រេចជាប្រភេទរុក្ខជាតិវល្លិ ស្ថិតក្នុងអម្បូរ (Piperaceae) ហើយត្រូវបានគេដាំដើម្បីយកផ្លែ និងហាលសម្ងាត់សម្រាប់ជាគ្រឿងទេស និងគ្រឿងក្តៅក្នុងការបង្កើនសុខភាពនៃអាហារ។ ម្រេចមានដើមកំណើត មកពីប្រទេសឥណ្ឌាភាគខាងត្បូង ហើយត្រូវបានគេយកមក ដាំរហូតដល់កន្លែងដទៃទៀតនៅក្នុងតំបន់ត្រូពិក។ ម្រេចគឺជាគ្រឿងទេសមួយ ក្នុងចំណោមគ្រឿងទេសជាច្រើន ដែលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលបន្ថែមនៅក្នុងអាហារអឺរ៉ុប សម្រាប់ជួយដល់សុខភាពទៀតផង។ ពាក់ព័ន្ធនឹងដំណាំម្រេចនេះ បច្ចុប្បន្នប្រទេសវៀតណាម គឺជាអ្នកផលិត និងនាំចេញធំបំផុតនៅលើពិភពលោក សម្រាប់ផលិតផលម្រេច ។

ដំណាំម្រេចអាចដាំដុះលូតលាស់ល្អ ក្នុងកម្ពស់ទឹកភ្លៀងប្រចាំឆ្នាំពី ២០០០-២៥០០ មម ឬច្រើនជាងនេះ។ នៅប្រទេសកម្ពុជាយើង ដំណាំម្រេចជាដំណាំឧស្សាហកម្មយ៉ាងសំខាន់ សម្រាប់បង្កើនប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារ និងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។

២. ស្ថានភាពទូទៅនៃដំណាំម្រេច

២.១ ស្ថានភាពដំណាំម្រេចនៅលើពិភពលោក

ផលិតផលម្រេច ដែលបានផលិតពីប្រទេសជាសមាជិករបស់សហគមន៍ម្រេចអន្តរជាតិចំនួន ៦ប្រទេស រួមមាន ប្រេស៊ីល ឥណ្ឌា ឥណ្ឌូនេស៊ី ម៉ាឡេស៊ី ស្រីលង្កា និងវៀតណាម បានប្រមាណជា ៨៥% នៃផលិតផលសរុបទូទាំងពិភពលោក។ ក្នុងនោះ ទិន្នផលម្រេចទូទាំងពិភពលោក ឆ្នាំ២០១១ ចំនួន ២៥០.៧៨០តោន ដោយទទួលបានទឹកប្រាក់ចំនួន ១.៥៨ ពាន់លានដុល្លារ រីឯឆ្នាំ២០១៣ ទិន្នផលម្រេចមានចំនួន ២៤៩.៥០០តោន បានទទួលទឹកប្រាក់ចំនួន ១.៩ពាន់លានដុល្លារ ចំណែកក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ នេះក្នុងរយៈពេល ៦ខែដើមឆ្នាំបានទិន្នផលម្រេច ចំនួន ២៤៧.៥០០តោន ដោយទទួលបានទឹកប្រាក់ចំនួន ២.៤ពាន់លានដុល្លារ ហើយគេសង្ឃឹមថា ទិន្នផលម្រេចនឹងកើនឡើងរហូតដល់ ៣៥០.០០០តោន ក្នុង១ឆ្នាំ ដោយទិន្នផលកើនឡើង ៥% ក្នុង១ឆ្នាំៗ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ដោយឡែកទិន្នផលម្រេចរបស់ប្រទេសវៀតណាម ក្នុងឆ្នាំ២០១៣ មានចំនួន ១៣២.៩៥៥តោន បាននាំចេញទៅលក់នៅប្រទេសចំនួន

១០០ លើពិភពលោក ដោយទទួលបានចំណូលជាទឹកប្រាក់ចំនួន ៩០០លានដុល្លារ ចំណែកក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ ក្នុងរយៈពេលតែ ៦ខែដើមឆ្នាំ ទទួលបានចំណូលពីការលក់ ផលិតផលម្រេចចំនួន ៧២៦.២លានដុល្លារ។

២.២ ស្ថានភាពដំណាំម្រេចនៅប្រទេសកម្ពុជា

ការកត់សម្គាល់ អំពីដំណាំម្រេចនៅកម្ពុជា ដែលមានមកយូរជាងគេ គឺមាននៅ ក្នុងសារណារបស់លោក ជីវតាភ្នាន់ (១២៩៥-១២៩៧)។ នៅសម័យនោះម្រេចមាន ច្រើនប្រភេទ ដុះឯកក្នុងព្រៃ ក្នុងនោះមានប្រភេទខ្លះត្រូវបានគេដាំដុះ។ ក្នុងឥណ្ឌូចិន ភាគខាងត្បូង ដំណាំម្រេចទើបតែមាន មិនមែនមានមុនសតវត្សទី១៩ឡើយ។ រវាង ឆ្នាំ១៩៤០ ជនជាតិចិនមកពីហៃណាន បានអនុវត្តការដាំដុះដាំម្រេចនៅ ហាឡឡុង ហើយចេញពីទីនោះមក ទើបគេពង្រីកដំណាំនេះមកកម្ពុជា ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្រុក កំពង់ត្រាច និងស្រុកបន្ទាយមានស អស់រយៈកាលយូរបង្អួរ។ ដំណាំម្រេចក៏បានរីកសាយ ចូលក្នុងខេត្តកំពត នាឆ្នាំ១៨៨៩ (ចប់សម័យអសន្តិសុខ) និងជាពិសេសក្នុងឆ្នាំ១៨៩២ ដែលនៅឆ្នាំនោះ ម្រេចខ្មែរ ត្រូវបានអនុគ្រោះឱ្យរួចពន្ធក្នុងការនាំចូលប្រទេសបារាំង។ ប្រវត្តិនៃម្រេចខ្មែរ គឺពោរពេញទៅដោយព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗជាបន្តបន្ទាប់ រួមមានវិបត្តិ ដោយលក់មិនដាច់ម្តង មានតម្រូវការខ្ពស់ឡើងវិញយ៉ាងសកម្ម។ ព្រឹត្តិការណ៍នេះ បណ្តាលមកពីការប្រែប្រួលខ្លាំងពេក នៃតម្លៃម្រេចលើទីផ្សារអន្តរជាតិ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានទប់ទល់ដោយបានដាក់ចុះនូវវិធានការណ៍ជាបន្តបន្ទាប់ ទាក់ទងខាងផ្នែក សេដ្ឋកិច្ច និងពន្ធដារ។ ការបំបាត់ពន្ធដារ (១៨៩២) ការកំណត់បរិមាណ និងពេលវេលានាំចេញ (១៩០២-១៩២៨) ការកម្រិតការដាំដុះមិនឱ្យលើចំនួន (ពី ១៩៣៥ ដល់ ១៩៤៩) ការដាក់ពន្ធអាករធ្ងន់។ ចៃដន្យនៃជំងឺតាំងពីឆ្នាំ ១៩៣៥ បានបន្ថែមទម្ងន់ទៅលើបុព្វ ហេតុសេដ្ឋកិច្ចនៃការដើរថយក្រោយ និងការបោះបង់ចោលចម្ការចាស់ម្យ៉ាង និងម្យ៉ាង ទៀតបានជំរុញអ្នកដាំ ឱ្យទៅរកដីថ្មីនៅភាគខាងលិច។ ការថយចុះនៃចំនួនដើមម្រេច ដែលមានយ៉ាងច្បាស់ពីឆ្នាំ១៩៣០ ទៅ ១៩៤០ បានត្រូវជំរុញថែមទៀត ដោយការ បញ្ឈប់ការនាំចេញពីឆ្នាំ ១៩៤២ ដល់ ១៩៤៥ ចំណុចទាបបំផុតនៃបន្ទាត់ខ្សែកោង "ក្រាហ្វិក " មានពីឆ្នាំ១៩៤៩ ដល់ ១៩៥៥ ក្នុងរយៈពេលនោះ ចំនួនដើមម្រេចចុះមក

នៅក្រោម១លាន ដើម ទល់នឹង ១.៩៤៤.០០០ ក្នុងឆ្នាំ១៩៤៤, ២.៦៤៧.០០០ ក្នុងឆ្នាំ១៩៣៧, ៣.៨០០.០០០ ក្នុងឆ្នាំ ១៩២៧, ៤.៦០០.០០០ក្នុងឆ្នាំ១៩០២។ ចាប់ពីពេលនោះមកផលិតកម្មម្រេច បានរីកចម្រើនខ្លះៗវិញ នៅជុំវិញយូងសមុទ្រ កំពង់សោម ក្នុងឆ្នាំ១៩៦៧ មានចម្ការម្រេច ៧០០ ហិកតា ក្នុងនោះ ៤៥០ហិកតា កំពុងផ្តល់ផល។ ការនាំចេញជាមធ្យមក្នុងកំឡុង ១០ឆ្នាំចុង ក្រោយនេះ ដែលមាន ១.២០០តោន នាំឱ្យម្រេចជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ៤ ឬលេខ៥ ទៅតាមឆ្នាំនីមួយៗ ចំពោះតម្លៃផលិតផលកសិកម្មនានាដែលបាននាំចេញ។

បណ្តាមូលដ្ឋានសំខាន់ៗនៃផលិតកម្មដំណាំម្រេច មានការអភិវឌ្ឍន៍ជាបន្ត បន្ទាប់ដូចជាក្នុងស្រុកកំពង់ត្រាច កំពត វាលវេញ ខេត្តព្រះសីហនុ។ ចម្ការម្រេចថ្មីៗ សព្វថ្ងៃនេះរីកសាយទៅក្រុងកំពង់សោម និងក្នុងខេត្តកោះកុង។ ពិសេសបានធ្វើការ ការសាកល្បងពង្រីកទៅលើដីក្រហម នៃខេត្តកំពង់ចាមក្នុងឆ្នាំ១៩៥០-១៩៥៣។

ក្នុងឆ្នាំ១៩៦០ផ្ទៃដីដាំដុះដំណាំម្រេចប្រមាណជា៨៦០ហិ.ត ហើយបរិមាណផល ២៥២៩ តោន ឆ្នាំ១៩៧៩-១៩៩៣ ផ្ទៃដីដាំដុះដំណាំម្រេចបានដាំឡើងវិញប្រមាណ ជា ២៧៧ ហិ.ត នៅ ខេត្តកំពត ព្រះសីហនុ កោះកុង តាកែវ និងកំពង់ចាម ចាប់ពីឆ្នាំ ២០០០មកទីផ្សារម្រេចមាន តម្លៃកសិករចាប់ផ្តើមដាំដុះដំណាំម្រេចឡើងវិញ ធ្វើឱ្យ ផ្ទៃដីដាំដុះដំណាំម្រេចមានការកើន ឡើងរហូតដល់សព្វថ្ងៃ។

តារាងផ្ទៃដីដាំដុះ និងបរិមាណផលម្រេច ២០១០-២០១៧

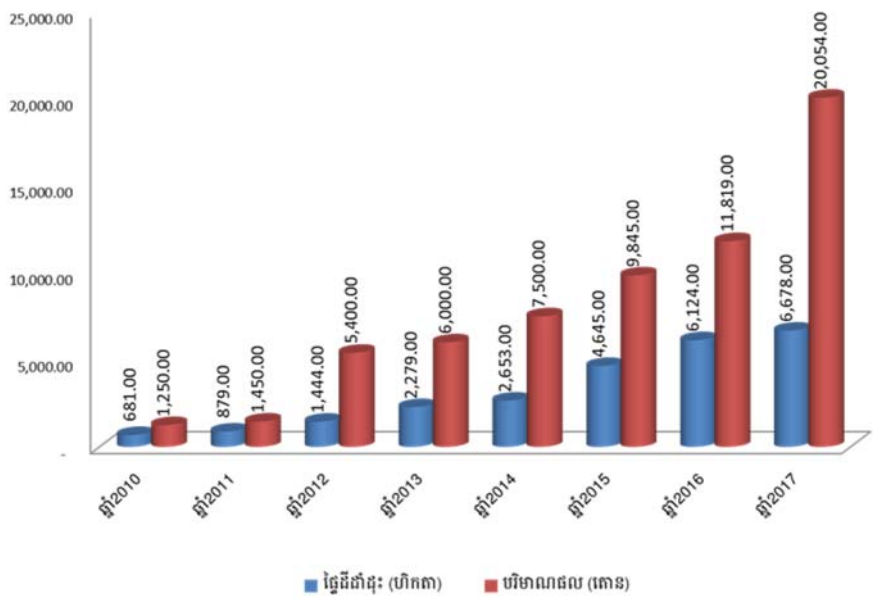
ឆ្នាំ	២០១០	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥	២០១៦	២០១៧
ផ្ទៃដី(ហត)	៨៦១	៨៧៩	១,៤៤៤	២,២៧៩	២,៦៥៣	៤,៦៤៥	៦,១២៤	៦,៦៧៨
បរិមាណ ផល(ត)	១,២៥០	១,៤៥០	៥,៤០០	៦,០០០	៧,៥០០	៩,៨៤៥	១១,៨១៩	២០,០៥៤

ក្រាហ្វិកផ្ទៃដីដាំដុះ និងបរិមាណផលស្រេច ២០១០-២០១៧

តារាងផ្ទៃដីដាំដុះ ផ្ទៃដីប្រមូលផល និងបរិមាណផល របស់ដំណាំស្រេច ឆ្នាំ២០១៥

ល.រ	ខេត្ត-ក្រុង	២០១៥		
		ផ្ទៃដីដាំដុះ សរុប (ហិ.ត)	ផ្ទៃដីប្រមូលផល (ហិ.ត)	បរិមាណផល សរុប (តោន)
១	បាត់ដំបង	៣៤	១៦	៤៥
២	កំពង់ចាម	៧៤	៣០	១២០
៣	កំពង់ស្ពឺ	១០	៤	១០
៤	កំពង់ធំ	៦២	១៣	១៩
៥	កំពត	១២៥	២៩	៤៦
៦	កោះកុង	១១៨	៥១	១២៨

៧	ក្រចេះ	៤៥២	៨៧	៦០០
៨	មណ្ឌលគិរី	២៣៥	២៣	៦១
៩	ព្រះវិហារ	៤១	៤១	៩០
១០	ពោធិសាត់	១០៥	២២	៨៨
១១	រតនៈគិរី	៤០៧	១០៣	២៨៩
១២	សៀមរាប	៧៦	៤០	៧០
១៣	ព្រះសីហនុ	៦១	១៧	៦៧.៥
១៤	ស្ទឹងត្រែង	៨	៥	១៣
១៥	តាកែវ	២០	២០	៣០
១៦	ឧត្តរមានជ័យ	៨	-	-
១៧	កែប	៩០	៥	៦
១៨	ប៉ៃលិន	-	-	-
១៩	ត្បូងឃ្មុំ	២,៧១៩	១,១៦៦	៨១៦២
	សរុប	៤,៦៤៥	១,១៧២	៩,៨៤៥

តារាងផ្ទៃដីដាំដុះ ផ្ទៃដីប្រមូលផល និងបរិមាណផលដំណាំម្រេច ដាំដុះ១៩ ខេត្ត ឆ្នាំ២០១៦

លរ	ខេត្ត	ផ្ទៃដីដាំដុះ (ហិ.ត)	ផ្ទៃដីប្រមូលផល (ហិ.ត)	បរិមាណផល (តោន)
១	ត្បូងឃ្មុំ	២,៧៦២	១,២០៥	៨,៥៦៦
២	រតនគិរី	៧៧២	៣៥៣	៩០២
៣	ក្រចេះ	៦៥៧	១៥៦	៩២០
៤	មណ្ឌលគិរី	៤៧២	៧៨	២០៥
៥	ព្រះវិហារ	២៦៦	១០២	២២៦
៦	កំពត	១៩៧	៤៧	៨៧